Tecil Faizini Aşan Zararda Görev

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Danıştay 3. Daire	12.02.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/901	2026/624	VUK 112/4, 2576 s. Kanun 6, İYUK 14, İYUK 15, İYUK 45

ÖZET

Şirket, tecil faiziyle iade edilen vergiyi kullanamamaktan doğan zararın tazminini istedi. Vergi mahkemesi esastan reddetti, BİM istinafı reddetti. Danıştay, tecil faizini aşan zararın vergiyle bağlantısı olmadığını, davaya genel görevli idare mahkemesinin bakması gerektiğini belirterek bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/vergi-iadesinde-tecil-faizini-asan-zarar-gorevli-mahkeme-danistay-2026-624/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Danıştay 3. Daire Başkanlığı 2026/901 E. , 2026/624 K.

"İçtihat Metni"

T.C.

DANIŞTAY

ÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2026/901

Karar No : 2026/624

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : ... İnşaat Taahhüt Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi

VEKİLİ : Av. ...

KARŞI TARAF (DAVALI) : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü/...

VEKİLİ : Av. ...

İSTEMİN KONUSU: ... Vergi Mahkemesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararına yöneltilen istinaf başvurusuna ilişkin ... Bölge İdare Mahkemesi ... Vergi Dava Dairesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı

kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ:

Dava konusu istem: Davacı şirketin, mahkeme kararıyla iadesine hükmedilen tutarın vergi dairesine ödendiği tarih ile iade edildiği tarih arasında kullanılamamasından doğan zararın şimdilik 10.000,00-TL lik kısmının tecil faizi ile birlikte tazmini istemine ilişkindir

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Hukuka aykırılığı yargı kararıyla ortaya konan vergilerin tecil faizi ile birlikte mükellefe iadesi düzenlenmiş olup, tecil faizi dışında bu konuda herhangi bir tazmin yolu getirilmediği, davacı şirketin mahkeme kararı uyarınca ödediği vergiler nedeniyle uğranılan zararın tecil faizi ödenmek suretiyle karşılandığı görüldüğünden, davacının tazminat isteminde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle dava reddedilmiştir.

Bölge İdare Mahkemesi kararının özeti: İstinaf başvurusunun, usul ve hukuka uygun olduğu sonucuna varılan Vergi Mahkemesi kararının kaldırılmasını sağlayacak nitelikte görülmediği gerekçesiyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 45. maddesinin 3. fıkrası uyarınca reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI: Hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek kararın bozulması istenilmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI: Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ...'NİN DÜŞÜNCESİ: Temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Üçüncü Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE:

MADDİ OLAY :
Davacı adına re'sen salınan vergi ve kesilen cezalara karşı açılan davaların sonuçlandırıldığı vergi mahkemesi kararlarına istinaden davalı idareye ödenen ve yargılama aşamasında bozma kararı uyarınca verilen mahkeme kararlarıyla iadesine hükmedilen tutarın vergi dairesine ödendiği tarih ile iade edildiği tarih arasında kullanılamamasından doğan zararın şimdilik 10.000,00-TL lik kısmının tecil faizi ile birlikte tazminin istenildiği anlaşılmıştır.

İLGİLİ MEVZUAT:

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili

olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hükme bağlanmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 5. maddesinde, her idari işlem aleyhine ayrı ayrı dava açılacağı, aralarında maddi veya hukuki yönden bağlılık ya da sebep-sonuç ilişkisi bulunan birden fazla işleme karşı bir dilekçe ile de dava açılabileceği, aynı Kanun'un 14. maddesinin 3. fıkrasında, dava dilekçelerinin, görev ve yetki, idarî merci tecavüzü, ehliyet, idarî davaya konu olabilecek kesin ve yürütülmesi gereken bir işlem olup olmadığı, süre aşımı, husumet, 3. ve 5. maddelere uygun olup olmadıkları yönlerinden sırasıyla inceleneceği; 6. fıkrasında, maddede sayılan hususların ilk incelemeden sonra tespit edilmesi halinde de davanın her safhasında 15. madde hükmünün uygulanacağı, 15. maddesinin ilk fıkrasının (a) bendinde, idari yargının görevli ve yetkili olduğu konularda görevli veya yetkili olmayan mahkemeye açılan davanın görev veya yetki yönünden reddedilerek dava dosyasının görevli veya yetkili mahkemeye gönderilmesine karar verileceği, aynı Kanun'un 6545 sayılı Kanunun 19. maddesiyle değişik 45. maddesinin 5. fıkrasında, bölge idare mahkemesinin, davaya görevsiz veya yetkisiz mahkeme tarafından bakılmış olması hâlinde, istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına karar vererek dosyayı ilgili mahkemeye göndereceği düzenlemesine yer verilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 112. maddesinin, 15/06/2012 tarih ve 28324 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak aynı tarihte yürürlüğe giren 6322 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle değişik 4. fıkrasında, fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin, fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması halinde düzeltmeye dair müracaat tarihi, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ile birlikte, 120. madde hükümlerine göre mükellefe red ve iade edileceği kurala bağlanmıştır.

Aynı Kanun'a, 6322 sayılı Kanun'un 16. maddesiyle eklenen ve 15/06/2012 tarihinde yürürlüğe giren geçici 29. maddesinde ise bu Kanunun 112. maddesinin (4) numaralı fıkrasının, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Haksız veya fazla olarak tahsil edildiği tespit edilen vergilerin iadesinde ilgilinin ödediği paradan mahrum kaldığı süre zarfında, enflasyon nedeniyle paranın değerinde meydana gelen aşınma ve mülkiyetin gerçek değerinde oluşan azalma nedeniyle faiz ödenmesi gerektiği açıktır. Faizin amacı, özünde, paranın sahibinden başkası tarafından kullanılmasının sahibine vermiş olduğu zararın giderilmesi olsa da söz konusu zararın tazmini hukuki manada tazminat sorumluluğuna ilişkin değildir. Zira faiz ödenmesi için iadesi gereken tutarın tahsilinde davalının kusurunun bulunup bulunmadığı önem arz etmemektedir.

Vergi mevzuatımızda; hukuka aykırılığı yargı kararıyla ortaya konan vergilerin iadesine yönelik tecil faizi dışında herhangi bir tazmin yolu getirilmediğinden ve davacı şirketin mahkeme kararı uyarınca ödediği vergilerin tecil faizi ile birlikte iade edildiği, bu tutarı aşan dava konusu zararın tazmini ise vergi, resim, harç veya benzeri mali yüküm olmayıp vergi ile bir bağlantısı bulunmadığından, genel

görevli idare mahkemesinin görevinde olan davanın esasının incelenerek sonuçlandırılması yolundaki Vergi Mahkemesi kararına yöneltilen istinaf başvurusunu reddeden Vergi Dava Dairesi kararında hukuka uygunluk görülmemiştir.

Nitekim Danıştay Başkanlar Kurulu'nun 31/05/2024 tarih ve E:2024/56, K: 2024/79 sayılı kararı da bu yöndedir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

Temyize konu Vergi Dava Dairesi kararının BOZULMASINA, 12/02/2026 tarihinde oybirliğiyle kesin olarak karar verildi.